

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XX. - Štev. 45 (1025)

Gorica - četrtek, 14. nov. 1968 - Trst

Posamezna številka L 50

Raznarodovanje slovenske skupnosti **Po Nixonovi zmagi**

Ko se petdeset let po prihodu Italije v te kraje Slovenci oziramo nazaj in naprej, je prav, da točno spoznamo, kakšen je naš sedanji položaj, določimo svojo pot ter to povemo svojim rojakom in italijanskim govorečim sodržavljanom.

V našem članku v prejšnji številki »Katoliškega glasa« smo na koncu omenili asimilacijo in raznarodovanje in poudarili potrebo po posebni narodni zaščiti.

Ce pogledamo nazaj — v kakšni reviji bi lahko navajali statistike — lahko vidimo, koliko Slovencev je bilo na Tržaškem, Goriškem in v videmski pokrajini pred petdesetimi leti in koliko nas je danes. Naše število je povsod močno padlo in se je šele sedaj nekako ustalilo, kar žal ne pomeni, da ne bo še padalo. Pod fašizmom so nas nasilno raznarodovali. Toda pritisk je rodil odpor in Slovenci smo tedaj kopneli ne toliko zaradi nasilnega raznarodovanja, vsaj v tem smislu ne, da bi se odpovedovali svoji narodnosti in se potujčevali, pač pa zaradi močnega izseljevanja, ki je bilo posledica političnega pritiska in neurejenih gospodarsko-socialnih razmer, zaradi mešanih zakonov, neslovenskega okolja, v katerem smo kot kapljica v morju, ter iz raznih drugih čisto naravnih vzrokov, ki so za obstoj narodne manjšine vedno in povsod nevarni. Dokaz, da fašizem ni mogel streti naše narodne zavesti, je množično slovensko sodelovanje v odporniškem gibanju proti fašizmu in nacizmu.

Po vojni je viden zunanji pritisk po behal, čeprav je v raznih prikritih oblikah še ostal. Poleg naravnega asimiliranja, ki je seveda ostalo, so se pojavile manj boleče, a nič manj škodljive oblike raznarodovanja in potujčevanja. Naj nastejemo le nekatere. Sprva se je pojavila veliko obetajoča fratelančna politika, ki je sama po sebi lahko dobra, a je postala škodljiva, ker je delovala le v eno smer, to je v korist italijanskemu ter v škodo slovenskemu elementu. V fratelančnih organizacijah sta bila oba jezika »enakopravna«, a slovenskega dejansko ni bilo slišati in tudi slovenskega duha ni bilo čutili. To je imelo za posledico, da so se začele narodno mlačne in kulturno brezbrilne slovenske množice raznarodovati. Iz tistih časov so posebno značilne statistike o naglem padcu števila otrok v slovenskih šolah. Narodno zgrajeni ljudje so ta asimilacijski pritisk še prenesli, širše množice pa ne. Nastopil je še znani kominformovski spor, ki se je izprevergel v slivje sovraštvo proti Slovincem in nam narodnostno zelo škodoval. V milejši obliki se ta proces nadaljuje z vključevanjem Slovencev v italijanske politične stranke vsaj v tistih slojih, ki niso narodnostno dovolj izgrajeni. Sicer pa je ta pojav tako zamotan in važen, da ga tu lahko samo nakazemo, saj zasluži posebno temeljito študijo.

Raznarodovanju služi tudi prišepetavanje, da bo slovenski otrok lažje in hitreje napredoval v življenju, če bo hodil v italijansko šolo. Danes se že kaže, da je ravno obratno res, to je, da se človek z znanjem dveh jezikov bolj uveljavi kakor z znanjem enega samega, toda zelo veliko slovenskih otrok je bilo tudi zaradi tega na zunaj-nevidnega pritiska odrezanih od svojega narodnega telesa.

Raznarodovanju Slovencev služita dalje urbanizacija in industrializacija in z njima povezano razlaščenje. Slovenske zemlje od obale pa tik do Doline in Boljunca ni več! Od Padriče do Nabržine so nastala umetna naselja, ki so spreminila narodnostni značaj teh slovenskih vasi in krajev. V nekoč čisto slovenski devinsko-nabrežinski občini smo danes Slovenci že v manjšini. Podobno se dogaja na Goriškem zlasti v okolici glavnega mesta. Ce omenimo še mešane zakone, iz katerih ne prihajajo slovenski otroci, izseljevanje intelligence in drugih zavednih ljudi, ker v domačih krajih ne dobijo služka, pritisk na Slovence v nekaterih uradih in podjetjih, vpliv rotokalkov, televizije in podobno, smo naštel vsaj ne-

katere vzroke za raznarodovanje slovenskega življa.

Zdravilo proti temu razvoju je dvojno: utrditev narodne zavesti med nami samimi ter zakonita zaščita slovenske narodne manjšine. O tem pa bomo govorili v prihodnjih člankih.

slg.

Protisovjetski izgredi v Pragi

V nedeljo, 10. novembra so priredili prištasi »sovjetsko-češkega prijateljstva« svoje zborovanje v Pragi, ki se ga je udeležilo dva tisoč oseb, vsi zagovorniki stare smeri in nasprotniki Dubčekove linije. Navzoč je bil tudi neki sovjetski general ter nekaj sovjetskih častnikov.

Glavni govornik je bil bivši zunanji minister Vaclav David, ki je opozoril na »protirevolucionarne sile«, katere da so se vgnezdile celo v samo vodstvo partije. Trde besede je imel tudi za češkoslovaški radio in televizijo.

Ko se je zborovanje zaključilo, je udeležence sprejela pred poslopjem več sto ljudi obstoječa skupina, ki je vpila: »Kolaracionisti, sram vas bodi!« Neka ženska se je spravila z dežnikom na samega govornika Davida, a je cilj zgrešila. Mladega ruskega častnika, ki je peljal pod roko dve češki dekleti, so opljuvali, dekleti pa kasneje zaradi sodelovanja z okupatorjem ostrigli.

Ministrski predsednik Oldrich Černik je protisovjetske izgrede odločno obsodil, češ da škodujejo v sedanjem položaju interesom države in spravlja jo v nevarnost notranji razvoj češkega in slovaškega naroda. V zvezi s tem je napovedal ostre ukrepe, ki jih bo vlada podvzela, če bo prišlo 14. novembra, ko se sestane centralni odbor partije, do novih protisovjetskih manifestacij.

Sedem tujih časnikarjev in smelavec za televizijo je že moralo zapustiti češkoslovaško ozemlje. Vsi razen enega Amerikanca so državljani Zahodne Nemčije. Obtoženi so bili protizakonitega bivanja v državi. Res jim je pred dnevi potekel turistični vizum za tri mesece, ki ga oblasti v Pragi niso hotele več obnoviti.

Ura je bila natanko 17 po srednjeevropskem času, ko je v sredo 6. novembra pri Richardu Nixonu v 35. nadstropju razkošnega hotela Waldorf Astoria v New Yorku zazvonil telefon. Iz Minneapolisa v Minnesoti se mu je oglasil njegov politični tekmeč na predsedniških volitvah, dosedajni podpredsednik Združenih držav Sev. Amerike Hubert Humphrey in mu priznal zmago: »Po neuradnih rezultatih ste zmagali na teh volitvah. Čestitam!« Kmalu nato se je Humphrey pokazal tudi na televizijskih zaslonih. Glas se mu je kar trgal, ko je potrj izpovedal: »Storil sem vse, kar sem mogel, a sem le izgubil. Mister Nixon je zmagal.«

Tako so se končale ene najbolj napetih in do zadnjega negotovih predsedniških volitev v zgodovini ZDA. Od 125 milijonov volilnih upravičencev se je volitev udeležilo 75 milijonov ameriških državljanov, t. j. okrog 60 %. Za Nixona je glasovalo 30.957.072 volivcev, za demokratskega kandidata Humphreya 30.602.908 in za Wallaceja 9.747.764. Dasi je Nixon dobil le 300.000 glasov več kot Humphrey, je dosegel popolno zmago v številu volilnih mož, ki ga bodo 20. januarja prihodnjega leta proglasili za 37. predsednika ZDA. Nixon ima zase 302 elektorjev (volilnih mož), Humphrey 191 in Wallace 45. Ker je potrebnih za izvolitev severnoameriškega predsednika 270 elektorjev, je Nixon dejanski novi predsednik Severne Amerike.

ZGODOVINSKA PRELOMNICA

Pred osmimi leti je Nixon doživljal podoben volilni boj kot letos. Tedaj je bil njegov nasprotnik mladi, 43-letni, dinamični J. Kennedy. Nixon je tedaj izgubil volitve z malim številom glasov, saj je bilo samo dobrih 100.000 razlike med obema. Kennedy si je tedaj osvojil 303 elektorjev, enega več kot letos Nixon.

Nixonova zvezda je šla neizpro-

sno v zaton. Dve leti nato je izgubil še volitve v svoji rojstni državi Kaliforniji za guvernersko mesto. To ga je nagnilo, da se je sklenil umakniti iz politike.

Medtem pa je začela s Kennedyjem v ZDA tako imenovana doba »novih meja«, ki pa se je kmalu spremenila bolj v mit kot pa da bi postala resničnost. Demokratska

Ameriško javno mnenje se je pričelo vznemirjati. Politika »novih meja« se je pokazala za čudo nedosledna in slabotna. Znotraj države so naraščali rasni nemiri, levičarska gibanja še pridobivala na moči nastopanja, razni »pacifisti« so pozivali h kapitulaciji v Vietnamu, istočasno pa molčali k vsemu, kar je počela Sovjetska zveza, Johnson se je vedno bolj odmikal od Evrope in jo prepustil samo sebi in končno je dala mitu »novih meja« še zadnjo klofuto Jacqueline Kennedy, ki je vzela za moža enega najbolj brezobzirnih in socialno brezčutnih magnatov sedanje dobe milijarderja Onassisja.

Ameriški srednji človek je ob vsem tem začutil, da ga sedanji oblastniki varajo, da se predajajo nevarnim iluzijam in da so izgubili svoj pravi obraz. Zato se je odločil, da svoje zaupanje izreče možu, ki so ga prav levičarji po vsem svetu proglasili za konservativca in lovca na »komunistične čarovnice«.

KAJ HOČE NIXON

Res je Nixon svoj čas postal severnoameriški javnosti znan zlasti po tem, da mu je uspelo razkrinkati sovjetskega vohuna Hisssa, ki je bil eden najbolj zaupnih svetovalcev Roosevelta in Trumanca. Res je tudi, da je imel Nixon vedno trde besede za komunizem in sovjetski imperializem. Res je leta 1954 skupaj z zunanjim ministrom Dullesom zahteval, da ameriška vojska podpre Francoze v Vietnamu. Pa to mu danes služi le v priznanje. Če bi bili tedaj Američani podprli Francoze, jim ne bi bilo treba danes iskati častnega izhoda iz slepe ulice, v katero so zašli nemalo po svoji politični kratkovidnosti.

Nixon brez dvoma ne bo do svetovnega komunizma tako mehak kot bi bil npr. Humphrey, a to bo stvari demokracije, svobode in resničnega miru edino v korist. Nixon ni nikak predstavnik skrajne desnice kot npr. Wallace, temveč mož sredine, ki si je prav kot podpredsednik ZDA v letih 1952 do 1960 nabral nebroj izkušenj in pridobil veliko širino v pogledih.

V notranji politiki se zavzema za pospeševanje zasebne podjetnosti. Odločen je braniti trdnost dolarja, tudi na račun delne brezposelnosti. Je za uveljavljanje črnskih pravic, a hoče ohraniti zakon in red v ameriški družbi za vsako ceno, zato odklanja nasilje tistih črnskih voditeljev, ki »se jim preveč mudi«.

V zunanji politiki je za nadaljevanje dialoga s Sovjetsko zvezo, a »z okrepljenih pozicij«. Iskal bo večje stike z De Gaullovo Francijo, ki so pod Johnsonom zelo oslabei. Podprl bo severnoatlantski obrambni pakt NATO in zagovarjal večjo prisotnost Amerike v Evropi kot doslej. Glede Vietnamu je načelno za pogajanja, a mir mora biti za Ameriko časten, zaveznikov se ne sme žrtvovati in pogajanja morajo sloneti na »obojestranski popustljivosti«. Samo močni se lahko uspešno pogovarjajo s Kremljem in njegovimi sateliti, je njegovo stališče.

Ves ta program je vplival na množice severnoameriških volivcev, da so se odločili za Nixona. Bodoči meseci bodo pokazali, ali so izbirali prav in ali bo novi predsednik opravičil njih pričakovanja.

Nove olajšave za prehod meje

V južni Italiji v mestu Bari je zasedala od 28. oktobra do 2. novembra mešana jugoslovansko-italijanska komisija za turizem. Za Slovenijo je zlasti pomemben sporazum o prevedenju mejnih prehodov Bazovica, Repentabor in Solkan v mejne prehode prvega razreda, kar pomeni, da bodo lahko odslej potovali čez te prehode tudi potniki z rednimi potnimi listi in ne samo tisti, ki imajo prepustnice za maloobmejni prehod.

Nadalje so se tudi sporazumeli, naj bi italijanski in jugoslovanski državljeni lahko hodili z rednimi potnimi listi čez mejo tudi na tistih mejnih prehodih, ki so namenjeni le za maloobmejni promet. Sporazumeli so se tudi o predlogu, da bi imeli lastniki obmejnih prepustnic pravico, na neomejeno število prehodov čez mejo in ne samo štirikrat mesečno, kakor velja do sedaj.

Razumel je duh koncila

V Čilu je nadškof Sánchez razdelil 2700 hektarjev zemlje kmetijskim zadrugam. To je praktičen odgovor na navodila zadnjega koncila.

Zamujena priložnost

Pod tem naslovom je primarij dr. Ciril Porekar iz Maribora v rubriki »Pisma bralcev« v ljubljanskem *Delu* zapisal sledeče trpke besede:

»Na naslovni strani *Dela* z dne 29. oktobra 1968 je slika proslave 50-letnice Češkoslovaške, ki je bila v Španski dvorani v Pragi na Hradčanih dne 28. oktobra 1968. Prelistam ves časopis in nikjer ne najdem niti vrstice o tem, da je bila pred 50 leti, dne 29. oktobra 1918, v Ljubljani in Zagrebu razglašena svobodna država Slovencev, Hrvatov in Srbov, kar se pravi, da so naši kraji po 1044 letih tlačenja in zatiranja zopet dobili državno tvorbo. Vojaška moč osrednjih sil v Evropi je bila oktobra 1918. leta zrušena. Slovenci, Hrvati in Srbi v razpadli avstro-ogrski monarhiji smo bili že toliko zreli, da smo prevzeli samostojno politično oblast... Če pogledamo naše sosedne in druge evropske narode, vidimo, kaj vse in s kakim sijajem ter hropom praznujejo manj pomembne in poceni zaslužene jubileje. Zakaj smo pri nas izpustili in zamudili tako priložnost?«

Prof. Leon Detela iz Ljubljane pa v isti rubriki piše o isti zadevi pod naslovom »Pozabljena obletnica«:

»Dne 29. oktobra je minilo petdeset let, odkar je razpadla »ječa narodov«, stara avstro-ogrška monarhija. Obletnice tega

tako pomembnega dogodka se ni spomnilo niti naše dnevno časopisje niti katero koli društvo ali institucija, skratka, nihče. In vendar je bil ta dogodek v zgodovini Slovencev tako pomemben kot le malokateri drugi... Ljudi je prevzelo silno navdušenje, saj so mislili, da stopamo Slovenci v novo državo kot enakopraven član in da bo z ustvaritvijo nove države ugodno rešeno tudi socialno vprašanje. Zivo se še spominjam mogočnega zborovanja na tedanjem Kongresnem trgu v Ljubljani, manifestacije, kot je Ljubljana do takrat ni poznala... Vsi obrazi so sijali

Nove olajšave za prehod meje

V južni Italiji v mestu Bari je zasedala od 28. oktobra do 2. novembra mešana jugoslovansko-italijanska komisija za turizem. Za Slovenijo je zlasti pomemben sporazum o prevedenju mejnih prehodov Bazovica, Repentabor in Solkan v mejne prehode prvega razreda, kar pomeni, da bodo lahko odslej potovali čez te prehode tudi potniki z rednimi potnimi listi in ne samo tisti, ki imajo prepustnice za maloobmejni prehod.

Nadalje so se tudi sporazumeli, naj bi italijanski in jugoslovanski državljeni lahko hodili z rednimi potnimi listi čez mejo tudi na tistih mejnih prehodih, ki so

OB PETDESETLETNICI slovenskega osvobojenja

Na letošnji praznik osvobojenja in narodne zastave, 29. oktobra 1968 smo slavili 50-letnico dejanj in dogodkov, ki so slovenski narod osvobodili narodnostno tuje in sovražne nemške avstrijske oblasti in nas srečno pripeljali v narodno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov, preko katere smo vstopili v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki je kasneje kot skupna država večine južnih Slovanov dobila ime Jugoslavija.

ZMAGA IDEJE ZEDINJENE SLOVENIJE

Slavimo 50-letnico, odkar so naši predniki iz slovenskih kosov avstro-ogrskih kronovin ustvarili Zedinjeno Slovenijo, ki je od leta politično pomladi narodov 1848 bila ideal, program in cilj slovenskih narodno političnih naporov. Dotlej smo namreč bili razkosani in razdeljeni po petih avstrijskih kronovinah in Ogrski tako, da smo razen na Kranjskem bili dodeljeni večini drugih narodnosti, ki so po političnih namenih avstro-ogrškega cesarstva zatirale vsako možnost združitve ozemlja v skupno narodnostno pravno celoto, s tem onemogočale osamosvojitve slovenskega narodnega gospodarstva, ovirale narodno kulturni razvoj in napredke ter zatirale v kateh vsak poskus slovenske narodno politične osamosvojitve.

Zedinjena Slovenija je sicer takoj po vojstvu pretrpela usodno okleščeno in severnih in južno-zapadnih mejah slovenskega narodnostnega ozemlja, toda ostala je in preživela nasprotovanja in težave, tujo okupacijo in komunistično revolucijo. Iz ognjev narodno političnih bojev je Zedinjena Slovenija izšla okrepljena, iz druge svetovne vojne razširjena, v vsem tem viharjem razvoju zmagovita.

Osvobojenje v letu 1918 je bilo sad morda in srečnega narodno političnega in državniškega dela. Gonilna sila tedanje politične podjetnosti Slovencev je bila silna, zahtevna zavednost, ki se je ob koncu prve svetovne vojne še posebno močno razplamtela v politično dozorelem narodu, ki je prav ocenil nevarnost in pot v rešitev. Svojo veliko oporo, svojo jasno in določno smer ter osvojevalno prodornost pa je narodna politika na usodnem razpoju dobila v trdnem zaupanju v rešilno moč vzajemnosti južnoslovanskih narodov. Na krilih gorečih narodne zavesti in tega zaupanja je nastala Zedinjena Slovenija in tekem petdesetih let republika Slovenija.

Silnice, ki določajo bistvene osnovne okolnosti usode našega naroda, se odteje niso premaknile ne bistveno spremenile. Slej ko prej v cellem vzponu novega veka stremimo Slovenci po zedinjenju vsega narodnostnega ozemlja v naši lastni narodni državi.

SISTEM DIKTATURE UNICUJE VZAJEMNOST JUGOSLOVANSKIH NARODOV

Kakor je v letu 1918 in poprej ideja jugoslovanske vzajemnosti vsebovala in nosila daleč najboljšo dosegljivo rešitev slovenskega državnega vprašanja, tako in nič manj sedanje razmere kažejo, da je vzajemnost teh narodov edino njih jamstvo za nedotakljivost narodnega ozemlja ter za doseg in ohranitev državne suverenosti.

Povojno stanje v Jugoslaviji pa očituje, da v sistemu diktature ene same stranke ni rešitve enakopravnosti narodov in ne zadovoljive rešitve skupnosti. Pod bolečino pritiska totalitarne diktature na zasebno in družbeno življenje se po vojni spet razplamteli narodnostni spori in so nastala razpoloženja proti vsaki skupnosti, kljub vsem besedam in zunanjojmim, ki naj izražajo enakopravnost v ustavah in zakonodaji. Neuspešni poskusi komunističnega režima, da razčisti odnose po načelu enakopravnosti, ponovno dokazujejo, da diktatura ni zmožna rešiti tega osnovnega vprašanja. Predpogoj uspešne rešitve je politična svoboda. Združenje demokratičnih moči vseh južnoslovanskih narodov pa vse jasneje nastopa kot nujna potreba in najvažnejše sredstvo za doseg političnega osvobojenja in za prehod v demokratični red. V Sloveniji, v tej trdnjavi na narodnostni tromeji, je ideja vzajemnosti južnoslovanskih narodov slej ko prej svetilnik in kažipot v delu za ohranitev in izpolnitev narodne svobode.

Osvobojenje je pred 50 leti stopilo v naš razvoj kot srečen uspeh naporov vsega naroda v obrambi in odporu proti tuji vladavini. Praznujemo torej zlati jubilej zmage ljudske volje, demokracije nad absolutizmom protiljudske oblasti. Dejstvo, da to 50-letnico praznujemo skoraj samo

Slovenci izven matične države, najmožneje kaže, da je domovina v novem političnem nasilju.

POTREBNA JE RESNIČNA SVOBODA

Povojna doba življenja narodov v južno-vzhodni Evropi je zgodovinski dokaz, da srečnega življenja pod diktaturo ene stranke ne more biti. Bistven element srečnega razvoja družbe je svoboda. Bistven element srečnega razvoja države je svobodno sodelovanje državljanov. Tej svobodi se ob jubileju znova posvečamo.

Upostavitvi vseh in popolnih demokratičnih svobodnih veljajo na prvem mestu in predvsem prizadevanja in naporu svobodnih sinov in hčera slovenskega naroda. Smatramo, da je prizadevanje za upostavitve demokratičnih svobod, uvedba politične svobode v državne, samoupravne, vse javne, vse družbene ustanove v matični domovini poleg podpiranja naših narodnih manjšin v tujih državah, edina narodno politična naloga, pri kateri naj Slovenci v zdomstvu ljudstvu doma pomagamo z vsemi močmi.

Ob zlatem jubileju naj povsod, kjer Slovenci prebivamo, doni zahvalna pesem za vse znane in neznane napore in uspehe, ki so pripomogli k osvobojenju pred 50 leti in molitev za vse znane in neznane žrtve narodnostne borbe.

Slavo in čast izkazujemo vsem žrtvam, ne le tistim, ki so nam blizu ali po krvi in rodbini ali po mišljenju in posebnem opredeljenju, ampak vsem, brez razlike vsem, ki so dali svoje moči in življenja iz idealnega prepričanja, da so opravljali svojo nalogo v vzvišenem poslanstvu narodnega osvobojenja. Naj bi bil zlati jubilej tudi dan narodne sprave, združitve in ponovne posvetitve idealom, ki so nam skupni, skupni vsem, vsaj demokratičnim Slovincem doma in v zdomstvu.

Opomba uredništva. Pričujoči dokument je objavil Narodni odbor za Slovenijo v zdomstvu pred praznikom slovenskega osvobojenja in narodne zastave ob priliki petdesetletnice tega praznika in ga poslal uredništvu našega lista s prošnjo, da ga objavimo. Podpisali so ga: dr. Miha Krek, predsednik, dr. Ljubo Sirc in Miloš Stare, tajnika, dr. Jože Basaj, inž. Ladislav Bevc, dr. Tine Debeljak, Marko Kranjc, dr. inž. Franjo Macjūs, dr. Ludovik Puš, Rudolf Smersu, Feliks Urankar, Alojzij Zupan, odborniki.

Protest slovenskih kulturnih delavcev

Več slovenskih kulturnih delavcev, med njimi Matej Bor, Franc Bekv, Božidar Jakac in Josip Vidmar je v ljubljanskem Delu pod naslovom »Demokracija — da, razkroj ne« objavilo protest zoper pisanje lista slovenskih študentov Tribuna, ki jo urejuje Dimitrij Rupel.

Na straneh Tribune je namreč zadnje čase mogoče zaslediti besedišče, ki se uporablja le v beznah. Po pisanju omenjenega lista naj bi bila usoda jutrišnje slovenske kulture v rokah pocestnic in lumpenproletariata. V zadnji številki Tribune je namreč objavljen »manifest kulturne revolucije«. V njem je rečeno, da je treba z vsemi sredstvi fizično in duhovno iztrebiti vse ustvarjalne sile buržuj-proletariata. Kultura je treba poveriti srpu in kladivu, še poprej pa oboje položiti v roke do sedaj deklasiranih elementov — lumpenproletariata, prostitutk in postopačev, ki naj žanjejo in razbijajo drobnoburžujске in buržoazno-proletarske glave.

Slovenski kulturni delavci ta način pisanja odločno odklanjajo. Ogorčeni so, da je »manifest« izšel iz strani študentskega glasila, za katerega je znano, da so njegovi uredniki člani Zveze komunistov. Tribune ne finansira — pravijo podpisniki protesta — kako zaplotniško inozemstvo, marveč jo vzdržuje družbeni denar. In prav to družbo, ta buržuj-proletariat, ki listu omogoča izhajanje, pisec »manifesta« neokusno napada. Vsekokor udobna zamisel kulturne revolucije, ki naj jo do končne zmage povedejo tekoči računi njenege nasprotnika.

»Ni dvoma — beremo v protestu — da smo buržuj-proletarci mi, občani naše konkretne današnje družbe, to je vsi ti, ki v tej družbi karkoli ustvarjajo ali proizvajajo. Preprosteje povedano, buržuj-proletariat je po mnenju pisca »manifesta« današnji delavski razred in pa seveda deloma inteligenca, nad katere je tre-

Zadrega občinske uprave v Dolini

Odkar so se pred Boljuncem pojavili mogočni buldožerji in začeli neusmiljeno uničevati vse pred sabo od še ne potrganih vinogradov pa do sadnega drevja in edinega športnega igrišča, ni več miru v Bregu. Ljudje skoro ne morejo verjeti temu, kar se dogaja pred njihovimi očmi. Sami ne vedo, kaj bi počeli s tistim nekaj denarja, ki so ga prejeli za odvzeta zemljišča. Tisti, ki so dobili nekaj več denarja, bi si radi kje zgradili nove hiše, toda cena zemljišč je zaradi skrčenja površin zaradi razlastitev tako narasla, da je praktično marsikomu prekrizala račune. Poleg tega vlada še precejšnja nejasnost glede gradbenih področij, ker dolinska občina nima še regulacijskega načrta.

Zaradi teh in drugih okoliščin vlada med prizadetim prebivalstvom vznemirjenost, ki je v zadnjem času zajela zlasti športnike in gostinske obrate. Prvi so, kot znano, izgubili zaradi tovarne Grandi Motori športno igrišče, občinska uprava pa ni pravočasno poskrbela, za njegovo takojšnjo nadomestitev. Posledica tega je, da morajo domače nogometne ekipe vaditi in igrati na tujih in oddaljenih igriščih, kar znatno ovira športno dejavnost kot tako ter nalaga športnim društvom nova finančna bremena za prevoz, najemino in podobno. Lastniki gostinskih lokalov v Boljuncu pa se pritožujejo, da imajo po zaprtju ceste proti Trstu znatno gospodarsko škodo zaradi občutno zmanjšane števila gostov.

Takšni in podobni problemi tarejo prebivalstvo v Bregu. Namesto zadovoljstva — kot so nekateri napovedovali — zaradi gradnje tovarne Grandi Motori pa so na dnevem redu same težave in nevšečnosti, ki so jih tisti, ki so bili proti sedanji lokaciji Grandi Motori, več ali manj predvidevali in opozarjali nanje javnost in odgovorne organizacije in ustanove.

To splošno nezadovoljstvo je prišlo do izraza tudi na zadnji seji dolinskega občinskega sveta, ki je bila 8. t.m., in na kateri so se oglasili k besedi kar trije svetovalci Slovenske skupnosti. Svetovalec Mirko Zerjal iz Boljunca je vprašal župana, kako je z občinskim regulacijskim načrtom, ker bi nekateri radi gradili hiše na zemljiščih, ki so jim ostala po razlastitvah, kdaj bo Boljunc dobil svojo cestno povezavo z mestom ter kako bo z zaposlitvijo domačinov, zlasti mlajših, v novi tovarni Grandi Motori.

Župan Lovriha je v odgovoru dejal, da je regulacijski načrt v pripravi, glede zaposlitve domače delovne sile v tovarni

Grandi motori pa je rekel, da ni še ničesar na vidiku; na vsak način, da bo tovarna uporabljala le strokovno kvalificirane ljudi, katerih pa v občini trenutno skoraj ni.

Glede ceste v Botač, ki je zelo zanemarjena, je na zadevno vprašanje svetovalca Tula župan priznal, da bo omenjena cesta morala še dolgo časa ostati v takšnem stanju, ker bi popravilo preveč stalo. S turističnega vidika pa je zadeva seveda drugačna. Isti svetovalec je tudi vprašal, če je občinska uprava za to, da bi se v občini zgradil prepotraben športni center, o katerem se govori že nekaj let. Župan si je rezerviral pravico, da bo na to vprašanje odgovoril na prihodnji seji.

Ostro kritiko na račun zadržanja občinske uprave je izrazil svetovalec Niko Kosmač iz Boršta. Predvsem je tudi on očital občinskemu odboru, da ni predhodno stavil ustreznih pogojev v korist občanov, ko je dal dovoljenje za gradnjo tovarne Grandi Motori. Posledica tega je, da je športna mladina ostala brez lastnega igrišča in tisti kmet ali delavec, ki bi rad imel nekaj kubičnih metrov zemlje od izkopov za tovarno Grandi Motori, mu vodstvo zadevnega podjetja to odklanja tudi proti plačilu. Boljunsko zemljo pa po drugi strani kot po tokočem traku vozijo k morju pri Miljah podnevi in ponoči. Dalje je svetovalec Kosmač izrazil začudenje, da se občinski odbor (komunisti in socialisti) ni izjasnil glede sovjetske invazije na Češkoslovaško, četudi se je komunistična uprava izrazila svoj čas glede atomskih bomb, vojne v Vietnamu in udara v Grčiji.

Ker županu ti očitki niso bili všeč, je hotel prekiniti sejo, da bi se tako rešil iz očitne zadrege. Prav tako se zdi čudno, da župan ni hotel odgovoriti na vprašanje o športnem centru, za katerega se ogreva mladina in športniki iz cele občine.

Na isti seji je občinski svet potrdil vrsto sklepov upravnega značaja. Med temi velja omeniti zgraditev slačilnice na odbojkarskem igrišču zraven srednje šole v Dolini (4 milijone lir), 12 milijonov lir pa je bilo določenih za preureditev in napepljavo centralne kurjave v poslopju srednje šole v Dolini, 4 milijone lir za razširitev in ureditev ceste med Križcem in cesto, ki gre iz Doline v Mačkovo. Vsa ta dela se bodo krila iz državnega prispevka za javna dela za skupno vsoto 20 milijonov lir.

Z GORIŠKEGA

Štandrež

Zahvalnica je postala v naši vasi prijeten praznik kmetovalcev in vseh vaščanov, ki se vsako leto lepše obhajajo. Organizator tega dneva je odbor vaškega Kmečkega društva. Na njegovo povabilo so se društveni člani zbrali že na predvečer in prinesli poljske pridelke, s katerimi so napolnili dva velika kmečka voza. Na enem so razstavili najlepše sadove zemlje. Drugi voz, v obliki velikega koša, je pa eden od preostalih starinskih vozov, s katerimi so nekdanji štandrežci vozili zelenjavo v daljni Trst. Za to priložnost so ga spet napolnili z vrečami zelenjave, kakor pred 50 leti in zapregli vanj konja, da so otroci in mladina lahko videli, kako so se njihovi starištrudili.

Zahvalna slovesnost se je začela v cerkvi z daritvijo sv. maše, pri kateri so štiri fantje in dekleta v narodnih nošah prinesli k oltarju kruh, vino, sadje in zelenjavo. Ob koncu maše je zadelah zahvalna pesem. Nato je bil pred cerkvijo blagoslov poljskih pridelkov, razstavljenih na vozovih in še kruha ter vina in končno kmetijskih strojev.

Za zaključek so se vsi društveni člani (nad 60 po številu) zbrali v župnijski dvorani k dobri zakuski. Tam so bili izrečeni razni nagovori k složnosti vseh kmetov. Tudi direktor Zveze neposrednih obdelovalcev iz Gorice, spremljan od škofovega predstavnika, je zbrane počastil s svojim obiskom in pozdravom.

Vsa vso vas je bil to lep dogodek. Zbrane poljedelske pridelke so naslednji dan razdelili in poklonili trem slovenskim zavodom v Gorici.

Počastitev spomina padlih v Števerjanu

Na vseh mrtvih dan so Števerjanska občinska uprava, Kmečko delavska zveza in Katoliško prosvetno društvo »F.B. Sedej« po drugi maši počastili spomin padlih Števerjancev v drugi svetovni vojni. Položili so venec, nakar je zadelah pesem zbora katoliškega prosvetnega društva »Sedej«. Dve žalostinki je zapel tudi briški oktet z onkraj meje.

Občinska seja v Števerjanu

V torek, 5. novembra se je sestal števerjanski občinski svet, ki ga je sklical in vodil župan Stanislav Klanjšček. Zelo obširni dnevni red je svetovalec zadržal pozno v noč v živahni in konstruktivni diskusiji.

Med drugim so svetovalci odobrili pravilnik za izterjavanje trošarine na gradbenem materialu; odobrili olajšavo trošarine pri zakolu prašičev za domačo uporabo; določili urnik trošarinskega urada, ki bo vsak četrtek od 10. do 13. ure v občinskih prostorih. Potrdili so sklep občinskega odbora, ki je sestavil prednostno lestvico za podpore potrebnim dijakom. Občina bo s pomočjo dežele letos nakazala pomoč za nakup knjig, ki znaša po 10.000 lir na dijaka in za pot, ki je sozajemna oddaljenosti zaselka, triindvajsetim dijakom za skupno 479.000 lir, za prevoz v otroški vrtec pa 350.000 lir. Prav tako bodo deležni podpore dijaki višjih šol in sicer štiri za pot v skupnem znesku 87.000 lir (od katerih ena za pot v Trst 51.000 lir); isti štiri bodo deležni študijske dodelke po 25.000 lir na osebo. Ker je prišel denar za preureditev občinske stavbe, so svetovalci razpravljali o načinu dodelitve zakupa za izvršitev teh del.

Na koncu so še odobrili pravilnik za taksijško službo, ker ga do sedaj občina ni imela.

Ureditev cest v števerjanski občini

Poleg tega, lahko bi rekli rednega dela, pa je treba beležiti, da se občinska uprava v Števerjanu stalno zanima in bori, da bi uredila še druge najnujnejše potrebe občine. Tako obstaja načrt za ojačitev javne razsvetljave, ki je bil že odobren pred kakimi šestimi meseci, pa še vedno nima od urada do urada in ves trud, da bi stvar čim hitreje stekla, ovirajo neprestane birokratične okolnosti. Isto je s cesto od Bukovja do Grojne, ki je potrebna temeljitega popravila. Denar, devet milijonov lir je že dokaj časa nakazan, kljub vsem naporom občinske administracije, kakor zelo star polž. Za ureditev ceste po ščednem je občinska uprava te dni poskrbela, da z buldožerjem izkopljejo potrebne obcestne jarke; dela so že v teku. Vsekakor upamo, da bo občinski upravi pod vodstvom župana g. Stanislava Klanjščka uspelo vsaj do prihodnje pomladi urediti najpotrebnejše ceste.

RAZNE NOVICE

Nabirka avstrijskih duhovnikov za srbsko župnijo

Duhovniki dunajske škofije so se odločili, da bodo dva odstotka svojih mesečnih dohodkov odvajali v poseben sklad za potrebe škofij, kjer se kler nahaja v materialni stiski. Na prošnjo beograjskega nadškofa dr. Bukatka so sklenili najprej podpreti njegovo škofijo ter z nabranimi prispevki zgraditi novo dušnopastirsko postojanko v mestu Leskovac v Srbiji.

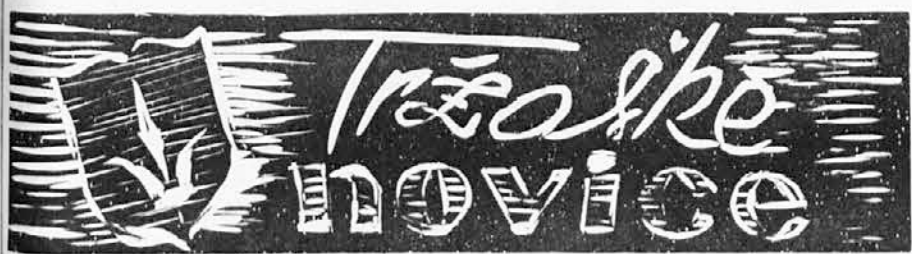
Misijonar Štanta spet na Madagaskarju

Te dni je dobila teta misijonarja Ivana Štanta, katere živi v Gorici, pismo z Madagaskarja, kamor se je bil v začetku oktobra srečno vrnil omenjeni misijonar. G. Ivan Štanta pravi, da so ga njegovi verniki v Isoanali zelo navdušeno sprejeli.

Ni manjkalo pozdrava z zvonovi, narodnih plesov ter obdarovanj s kokošmi in gosmi. Za misijonarja se je seveda spet pričelo delo, polno skrbi. Početnice v domačih krajih so končane, misijonska njiva kliče, a v srcu mu bo ostal lep spomin na toliko dobrih ljudi, ki jih je srečal v času oddiha doma. Naj jih Bog blagoslovi ter jim obilno povrne vse, kar storijo iz ljubezni do božjega kraljestva, on, misijonar pa jim obljublja, da ne bo pozabil nanje pri sveti daritvi.

Domači duhovniki v Afriki in Aziji

V Afriki je nad 2000 domačih duhovnikov, ki jim pomaga okoli 10.000 tujih misijonarjev. V Aziji pa je 7000 domačih duhovnikov, katerim stoji ob strani nad 5000 tujih misijonarjev.

Se ta mesec novi prosvetni farni dom pri Sv. Ivanu v Trstu

Dela za slovenski katoliški dom pri Sv. Ivanu v Trstu gredo h koncu. V nedeljo, 14. novembra bo blagoslovljen in odprt. Ta dan je dan slovenske skupnosti pri Sv. Ivanu. Prireditev bodo pripravili Sveitovančani sami, na katero pa seveda vabijo tudi goste. Začetek ob 17. uri.

Novi prosvetni dom katoliške slovenske skupnosti je nekaj tako velikega, da prireja eno prihodnjih nedelj Slovenska prosveta v Trstu SLOVENSKI TABOR v novem domu.

Na programu je petje, nastop svetoivanških ustvarjalcev besede, glasbeni nastopi in dramska točka. Nastopilo bo več zborov, tako da bo to naša množična prireditev.

Seja izvršnega odbora Slovenskega ljudskega gibanja

Pretekli teden se je sestel izvršni odbor Slovenskega ljudskega gibanja. Odborniki so razpravljali o aktualnih političnih vprašanjih, ki zadevajo slovensko narodno skupnost. Dobršen del seje so odborniki posvetili nedavnemu obisku Slovenske skupnosti pri izvršnem svetu slovenske republike v Ljubljani in Saragatovemu obisku v Trstu.

Demokracija

«Demokracija» je dobila hčerko. Nekdajše za slovenstvo in demokracijo zaslužne «Demokracije» seveda ni več, ker ni več mož, ki bi jo izdajali in pisali. Je pa nekaj ljudi, ki hočejo pisati o svojem in splošnem kulturnem delovanju ter o šolskih problemih. Ker pravijo, da nimajo kje objavljati svojih člankov, je časniškarska zbornica (Ordine dei giornalisti)

Openci v Bazovici

Slovensko prosvetno društvo »Tabor« in cerkveni pevski zbor z Opčin sta preteklo nedeljo gostovala v bazoviški kino dvorani. Veselega nedeljskega večera se je udeležilo nad dvesto oseb, ki so hvaležno sprejele prosvetne delavce.

Prosvetno društvo »Tabor« je uprizorilo veseloiigro »Pepče se ženi«, ki jo je spisal prof. Ivan Artač ob priliki stoletnice slovenske čitalnice na Opčinah in jo je tudi režiral. Snov igre je silno preprosta, domača in neoporečna. Podana je bila odlično, zato je izzvala veliko odobravanja. Ze dolgo ni bilo v naši dvorani toliko smeha. Vsi igralci kakor tudi režiser zaslužijo iskreno pohvalo. Vredno je, da nadaljujejo s prosvetnim delom na Opčinah in na drugih odrih, ker s tem delom družijo ljudi, jih razveseljujejo in jim nudijo slovensko besedo.

Prvič je v nedeljo, 10. novembra nastopil v naši dvorani cerkveni pevski zbor z Opčin pod vodstvom pevovodje S. Malčiča. Zapel je štiri pesmi. Čeprav je bila moška zasedba bolj šibka, je zbor izvajal pesmi na res dostojni umetniški višini in ga je občinstvo nagradilo z navdušenim

na njihovo prošnjo vpisala v posebni seznam urednika novega mesečnika pod pogojem, da piše le o šolskih in kulturnih stvareh, dokler lastništvo ne dobi za urednika publicista ali poklicnega časnika. Prva številka je šla nekoliko preko tega tira, ker ni pisala o kulturi, ampak o ideološki in državni meji med Slovenci v Italiji in matični domovini ter o podvigu ladje, ki je pred petdesetimi leti šla po italijansko vojsko iz Trsta v Benetke.

Umetnostna razstava

Pretekli teden so v občinski umetnostni galeriji v palači Costanzi odprli prvo deželno umetnostno razstavo. Pobudo zanjo je dala tržaška občina, pokroviteljstvo nad njo pa je prevzela deželna uprava. Otvoritve so se udeležili najvišji deželni, pokrajinski in občinski predstavniki. Razstavlja 38 umetnikov, med katerimi so tudi Cej, Cernigoj, Mušič, Palčič in Spical.

Umrl je Ercole Miani

V starosti 75 let je umrl ravnatelj Inštituta za zgodovino odporiškega gibanja v naši deželi Ercole Miani. Pokojnik je bil v najhujših časih fašistične strahovlade odločen protifašist. Po vojni se ni pridružil nobeni stranki, pač pa je vneto zbiral in proučeval dokumente odporiškega gibanja. Do nas Slovencev je bil zelo objektivnen.

Koncert zboru »Jacobus Gallus«

V soboto je bil v mali dvorani Kulturnega doma prvi koncert v letošnji sezoni mešanega pevskega zboru »Jacobus Gallus«. Večino sporeda je dirigiral prof. Ubald Vrabec, deloma pa Janko Ban. Koncert je vseboval ljudske pesmi.

„Divji lovec“ v Gorici

Gledališka skupina iz Kostanjevica na Krki prihaja to nedeljo 17. novembra v Gorico, da našemu občinstvu znova poda na odru vedno lepo, privlačno in domačo Finžgarjevo ljudsko igro »Divji lovec«.

S to igro je malo pred razglasitvijo slovenske neodvisnosti konec prve svetovne vojne 29. septembra 1918 pričelo delovati Slovensko narodno gledališče. Predstava je bila v današnjem opernem gledališču v Ljubljani. Od tedaj je minilo ravno petdeset let. Nedeljski nastop v Gorici bo zato lepo sovpadel z zlatim jubilejem tega dogodka, obenem posredno tudi pomenil priznanje možem, ki so 29. oktobra 1918 slovenski narod povedli iz suženjstva pod Avstro-ogrsko v družino svobodnih narodov, ki sami odločajo o svoji usodi. Igra bo v Katoliškem domu v Gorici s pričetkom ob 4^h popoldne.

Finžgarjev »Divji lovec« je ena izmed tistih naših iger, ki so bile svoj čas najbolj igrane od Triglava do Prage. Igralci prosvetnega društva »Lojze Košak« iz Kostanjevica na Krki so jo naštudiral prav letos zato, da se tudi oni oddolžijo petdesetletnici obstoja slovenskega gledališča. Premiera je bila 25. maja letos. Poseben okvir je dal prireditvi scenarij, ki ga je okusno izdelal mojster Maksim Gaspari in ga bomo videli tudi v Gorici. Vsi igralci nastopajo v slikovitih gorenskih narodnih nošah. Med njimi bo blestel posebej Ivan Mlakar v vlogi vaškega reveža in norčka Tončka. Ta simpatični in svojski amater, ki je začel pred tridesetimi leti v slovenskem društvu v Zagrebu kot krojaški pomočnik prav s Finžgarjem svojo pot lju-bezni in navezanosti za gledališče, je temu gledališču ostal zvest prav do danes. Uprizoritve »Divjega lovca« je zato to pot počastitev njegove zveste službe slovenski besedi in slovenski gledališki kulturi.

Igra »Divji lovec« se dogaja leta 1848 na Gorenjskem. Zrežiral jo je Lado Smrekar, ki je skozi dvajset let zvesto zahajal k Finžgarju. Tudi med igralci jih je precej, ki so Finžgarja osebno poznali. 31.

maja 1947 je pisatelj Finžgar Ladu Smrekarju napisal sledeče besede kot življenjsko vodilo: »Bodi zvest svoji vesti! Bodi zvest delu in domovini! Ne pěstuj sam sebe! Pomagaj sobratu in se žrtvuj za skupnost!«

Globoke besede, ki bi si jih morali osvoboditi zlasti mi Slovenci v zamejstvu. V nedeljo imamo priliko, da z obiskom igre znova izpričamo zvestobo svoji vesti, delu in domovini. Napolnimo Katoliški dom, saj gre za izreden dogodek in za potrditve pripadnosti k skupnosti, iz katere je zrastel in za katero je živel in umrl duhovnik in pisatelj Franc Saleški Finžgar!

RAZNO

Za vojne upokoјence trinajsta pokojnina

Po zakonu št. 313 iz leta 1968 je priznana trinajsta pokojnina vojnim upokoјencem. Prejšnja leta so to ugodnost uživali le vojni invalidi prve kategorije, sedaj pa je razširjena na vse vojne invalide ter svoje padlih, ki prejema vojnopoјojnino. Vendar zakon določa, da je omenjena trinajsta pokojnina namenjena le onim, ki ne opravljajo samostojnega niti podrejenega dela in njihovi obdajljivi dohodki ne presegajo 960.000 lir.

Upravičenci naj čimprej vložijo zadevno prošnjo na pokrajinsko zakladno ravnanstvo (Direzione Provinciale del Tesoro). Ista prošnja velja za nakazilo 13. pokojnine tudi v vseh naslednjih letih.

Sestanek dekanov gospodarskih fakultet

V nedeljo in ponedeljek je bil na tržaški univerzi sestanek dekanov gospodarskih fakultet z vseh italijanskih univerz. Na njem so razpravljali o potrebi in o načinu, kako reformirati gospodarsko fakulteto.

Nova številka „Zaliva“

Pred kratkim je izšla dvojna 12. in 13. številka revije »Zaliva«. Njena vsebina je naslednja: Narodi so suvereni (Russellovo sodišče), Na pokopališču (Ladislav Mnaček), Misli o narodnosti (Karel Lavrič), Alojzij Res (Marjan Breclj), Tragedija na Grobljah (Irena Pučnik Zerjal), Spomini dveh svetovnih vojn (Vladimir Dedijer), Dekle, ki je hotelo ubiti svojega otroka (Tina Vajtova), Moj brat Janko Vojko (Radoslava Premrl), O slovenski suverenosti (Boris Pahor), V začetku je bila beseda (Matija Ribič), Andorska skrivnost (B. P.), Marginalije k potopisu (A. C.), Poročilo Statenberga 1968.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 17. do 23. nov. 1968

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Zadeva Dreyfus, zgodovinski prikaz. 22.20 Sportne vesti. — Drugi: 21.15 Dober začetek, tv film.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Slamnati mož, film. — Drugi: 21.15 Evropa-Amerika, serijska oddaja. 22.15 Koncert.

Torek: Prvi: 18.45 Verski problemi. 21.00 Zadeva Dreyfus, drugi del. 22.00 Kroglja za Kattie, tv film. — Drugi: 21.15 Cordialmente, serijska oddaja. 22.15 Glasbena oddaja.

Sreda: Prvi: 21.00 Od Kobarida do Vittorio Veneta, drugo nadaljevanje. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 O vseh teh ženskah, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Politična tribuna. 22.00 Glasbena oddaja. — Drugi: 21.15 Iz filmske glasbe. 22.30 Zoom.

Petek: Prvi: 21.00 TV 7. 22.00 Skupno življenje, serijska oddaja. — Drugi: 21.15 Sherlock Holmes, Zadnji Baskerville, policijski film. 22.15 Filmske vesti.

Sobota: Prvi: 19.35 Duhovna misel za nedeljo. 21.00 Canzonissima. — Drugi: 21.15 Srečanja. 22.15 Grof Montecristo, ponovitev.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 17. do 23. nov. 1968

Nedelja: 9.35 Dobro nedeljo voščimo z ansambлом Pavla Kosca. 10.45 Črni biseri - mladinski film. 16.55 Saga o Forsytih. 17.45 Del hokejske tekme Mladost : Partizan. 18.50 Novi ansambli - nove melodije.

Ponedeljek: 17.30 Kuomboka - film. 17.55 Po Sloveniji. 18.25 Tuje prvine v slovenskem knjižnem jeziku. 19.20 Vokalno instrumentalni solisti. 20.55 J. Sandford: Kathi, vrni se - TV drama. 21.55 Glasbena oddaja.

Torek: 17.55 Risanka. 18.10 Obrežje. - oddaja za ital. narod, skupino. 19.05 Evropa in mi. 20.40 Destrý - film. 22.15 Ples skozi svet.

Sreda: 17.45 Pisani trak. 19.05 Od bala do veselja. 20.35 Razpotja in odločitve. 21.20 Glasbena oddaja. 21.30 TV film.

Četrtek: 17.15 Ringaraja. 18.00 Po Sloveniji. 20.35 Saga o Forsytih. 21.25 Kulturne diagonale.

Petek: 17.50 Cluckwagon - film. 18.40 Na sedmi stezi - športna oddaja. 22.15 Simfonični koncert.

Sobota: 13.25 Nogometna tekma Romunija : Švica. 19.20 Sprehod skozi Libijo. 20.35 Pariz po notah. 21.45 Sherlock Holmes. 22.35 Waterpolo Mladost : Dinamo (Moskva).

SVETOIVANSKI SLOVENCI V TRSTU

bodo odprli v nedeljo, 24. novembra svoj

MARIJIN DOM

Najprej bo v cerkvi ob 16. uri zahvalna slovesnost, ob 17. uri pa bo blagoslovitev doma, pozdravni govor in kratka akademija. — Vhod v dom iz ulice Brandesia štev. 25. Do vhoda vodi cesta najprej na levo od cerkve (nekaj korakov), potem na desno navzgor kakih sto metrov po ulici Brandesia. Do cerkve pa vozi z glavne železniške postaje tramvaj (ali avtobus) štev. 6.

V nedeljo, 24. novembra ob 16. uri

bo v dvorani Katoliškega doma v Gorici

CECILIJANKA

na kateri bodo nastopili številni slovenski zbori iz mesta in dežele. Ze danes pristrčno vabljani na to skupno srečanje z našimi pevci.

V nedeljo 24. novembra ob 17. uri otvoritev Marijinega doma pri Sv. Ivanu v Trstu.

Msgr. Janez Hladnik

V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Tako sem varoval nekoč sestro Francko. Vse je bilo natančno naročeno in vse sem točno izpolnil. Pa mi je prišla v roke drobtinica kruha. Vtaknil sem jo ji v usta. Otrok je seveda požrl mirvico. Jaz pa v skrbeh in ko jo gledam, opazim mirvico v njenem očesu. Strašno me je skrbelo, kaj bo iz tega. Ko so prišli mati, sem jim povedal, naj pogledajo otroku, če nima nekaj v očeh. Pa ni bilo nič. Seveda, jaz sem tedaj prvič odkril zenico, ki mi je napravila tako skrb.

KOZOLEC GORI!

Prišlo je leto velikih dogodkov za moje življenje.

5. maja 1908 je nastala nevihta, kakor se počelo pogosto dogaja. Grmeljo je, se bliskalo, treskalo, da se je zemlja tresla. Kar neznadno useka grozoten udarec strele. »Tre-

ščilo je,« se oglasi v hiši in takoj so hiteli, da vidijo kam. Pa je že bil rdeči »petelin« na kozolčevi strehi.

Hip nato je bilo na Petkovcu plat zvona. Od vseh strani so hiteli ljudje. Kmalu so bili tudi gasilci na mestu. Z naglico so izrinili iz gorčnega kozolca vozove, drugega ni bilo kaj rešiti. Bilo je na kozolcu nekaj voz suhe detelje, ki je gorela čez in čez ter zažgala vse lesene dele. Prečudno mogočen prizor je bil ogromni plamen od tal do vrha. Vse late so gorele do strehe in slamnata streha je bila ogromna grmada, ki je sikala do neba. Jaz sem imel tedaj dobrih šest let.

Ta dogodek je bila samo v nekem smislu nesreča, kajti v naših krajih je bilo tedaj tako, da je vsak pogorelec »nagorel«. Sočutje sosedov je bilo prizadetemu tako v pomoč, da si je vsakdo hitro opomogel in zgradil lepše poslopje kakor je bilo tisto, ki je pogorelo. Darovali so mu lesa, ki ga je prodal in zanj kupil, kar je potreboval. Tako je tudi naš kozolec kmalu vstal iz pogorišča večji in lepši kot prvotni: na zidanih stebrih in z opeko pokrit.

Prav ta dogodek je postal izhodišče moje življenjske poti iz doma v svet.

ZACETEK ZGODBE Z MOJO NOGO

Takoj po nesreči so začeli z gradnjo kozolca. Sredi junija je ogrodje že stalo. Neko jutro so imeli oče naložene krle, tako se pri nas reče hlodom, da jih zapeljejo na žago v Logatec, da jih razžagajo za kozolčeve late. Bil je pri nas na delu Gašperjev Janez, naš deset let starejši bratranec. Z očetom sta kosila okoli apnice, ki je bila prav pred hlevom. Pa so oče nabrali velik šop trave in jo zanesli voloma, ki naj bi peljala na žago. Pustili so koso v radovnici. Ze je priteknel Petrček in zgrabil koso. Kateri mož si ne bi želel kositi? Petrček kosi, ne vidi nič, ne sliši nič. Pa mu pravim: »Daj še meni koso!« On pa nič! Pa se oglasi Gašperjev Janez in reče: »Le daj, Petrček, še Janezu, naj še on malo!«

Ko sem videl, da imam zaveznika, sem še bolj zahtevno rekel: »Daj še meni!« Pa sem se zakadil proti njemu. Petrček je pa prav tisti trenutek tako zapeljal koso, da me je urezala pod kolonom, sredi meče, prav do kosti. Sam angel varuh mi je tedaj nogo rešil. Zakričal sem in stekel do bližnjega plotu, se prijel za babico in

začel vpiti, da mi bodo čreva ušla. Vselej, kadar mi je kri tekla, so me strašili, da mi bodo čreva ušla. To pot bodo pa prav gotovo. Saj je kri lila s curkom. Žile so prerezane, vse žile!

Kako so mi potem ustavili kri, ne vem. Zgubil sem zavest in se zavedel na klopi pri peči. Stara mati in mati sta me imeli v rokah. Čreva mi pa niso ušla, tako sem zvedel, ko sem boječje vprašal, če so mi...

PRVIČ PRI ZDRAVNIKU

Drugo jutro so me peljali k zdravniku. Imel sem na glavi zeleni klobuček, ki sem ga vzel v roko, ko me je zdravnik položil na mizo. Oče so me trdno držali, zdravnik, neki dr. Majer, s katerim sem se pozneje v življenju še enkrat srečal, je pa kar šival v živo meso. Strašno me je bolelo. Kričal sem in grizel klobuček, zdravnik pa: »No, pob, saj te nič ne boli!«

Pri Tolaciju v Logatcu so oče pustili kono. Tja so me potem nesli. Bil je vroč poleten dan. Mene so kar na voziček postavili in so nato prišli z vrčkom zlate lepe pijače. Zeljno sem nastavil usta, pa

takoj izpljunil. Bilo je pivo.

Naslednje dni so mi dvakrat na dan izpirali rano z neko peno se tekočino. Čez teden dni so me spet zapeljali k zdravniku. To pot me pa že ni nič bolelo. Bil je zraven tudi Petrček. Potem so pa spet prinesli pivo. Jaz sem se naredil moža in napravil velik požirek. Nato pa še Petrček. Se danes vidim njegov kisl obraz, ko je pivo izpljunil. To pot sem ga užugal. Čez tri tedne sem že spet hodil in kmalu tekal kot prej.

MOJ ANGEL VARUH

Vedno sem se mu pripravljalo. A tale zgodba je skrivnostno delo mojega angela varuha v usodi moje življenjske poti.

Poletje je hitelo svojo pot. Bilo je zelo vroče. Tudi letina je bila izredno dobra. Sena kot redkokdaj. Pšenice dvanajst štanov, kar je bilo le izredno kdaj. Pšenica je bila posejana v Skaloh, na njivi vzhodno od hiše. Nad njivo je bilo več češnjavih dreves, poznih češenj, ki so imele precej grenak okus. Eni smo kar rekli »grenka češnja«.

(Se bo nadaljevalo)

Pater Ciril v Gorici

Po odhodu p. Fidelisa iz Gorice v Svico so ostali kapucini v Gorici brez slovenskega spovednika. To je bila zelo velika škoda in vrzel v dušnem pastirstvu v Gorici, saj p. Pavel pri vseh dobri volji ni mogel nadomestiti pravega slovenskega spovednika, ki ga potrebujemo. Zato so šle na vodstvo kapucinov številne prošnje, naj bi poslali v Gorico novega patra, ki bi popolnoma obvladal slovenski jezik in ki bi mogel brez težav spovedovati vse slovenske vernike. Sedaj so predstojniki rešili to vprašanje tako, da so v goriški kapucinski samostan premestili p. Cirila, ki je bil do sedaj za župnika v Kronberku pri Gorici (Slovenija). P. Ciril je že nastopil svojo službo in že zasedel mesto v spovednici, ki je bila prej od p. Fidelisa. S tem je rešeno važno dušnopastirsko vprašanje v Gorici. P. Cirilu želimo, da bi dolgo ostal med nami, vsaj kot p. Fidelis dvajset let, in se dobro počutil.

Lepo kulturno doživetje

Dvakratni nastop igralcev Slovenskega gledališča iz Trsta z igro Antona Čehova »Tri sestre« v Katoliškem domu v Gorici je bil brez dvoma za vse, ki so igri prisostvovali, izreden umetniški užitek. Tisti, ki so dramo videli že v Trstu, trdijo, da so igralci v Gorici prekosili same sebe. Udeležba v soboto zvečer je bila običajna, v nedeljo pa zelo dobra, kar so si požrtvovalni igralci gotovo zaslužili.

ZA KMETOVALCE

Siljenje lilij

Siljenje pomeni, da hočemo z umetno toploto v zaprtih rastlinjakih vzbuditi rast v takem času, ko je zunaj še mrz in narava počiva. Vsakdo ve, da cvetje v takem času doseže odlično ceno na trgu. Vsake rastline pa le ne moremo siliti. Med lilijami so v ta namen primerne: dolgovetna, dolgovetna orjakinja, Hirisii in kraljevska lilija.

Odrbane čebule hranijo v zdravih prostorih pri +2 stopinjah Celzija do sajenja. V novembru pripravijo lončke s premerom od 14 do 20 cm, ki jih do polovice napolnijo z mešanico gozdne, travne in gnojne sprsenine. Nato sledi plast peska. Nanj stavijo čebulo in okoli nje nasujejo nekaj cm zemlje, ako da konica štrli iz prsti. Zalivati ni treba. Lončke s posajenimi čebulami stavijo v hladni in zasenčen rastlinjak in naravnajo temperaturo na 12 do 15 stopinj. Ko se pokažejo stebela, večajo postopoma toploto na 22 stopinj, zalivajo in pripuščajo vedno več svetlobe. Šele ko se pokažejo korenine ob dnu stebela, napolnijo lončke do vrha. Lilije se lepo razvijajo, če niso preveč stisnjene druga ob drugo in imajo oporo. Ko se pojavijo prvi cvetni popki, znižajo temperaturo na 15 stopinj in jo držijo tako ves čas do cvetenja. Nekateri pobebejo cvetom prašnike in jih tako ohranijo dalj časa.

Čebulčke je težko ohraniti; najbolj jim škoduje suh zrak. Zato je najboljšo, da jih takoj spet posadimo. Če to ni mogoče, jih stavimo v nekoliko vlažen pesek. Če bi čebulčki oveneli, jih pred saditvijo za nekaj ur namočimo v vodi in potem postavimo na pesek, da se napnejo do običajne velikosti; šele potem jih sadimo.

Inž. Janko Košir

GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA

Odbor GMD sporoča, da bodo v kratkem izšle Mohorjeve knjige za leto 1969, in sicer:

1. KOLEDAR 1969
2. Mirko Kunčič: PISANI VRTILJAK, pesmi za mladino in vesele zgodbe za mlade ljudi
3. Lojze Kozar: PAJKOVA MREŽA, povest
4. MISLJONSKI ŠKOF I. FRIDERIK BARAGA
Ljubiteljem knjig bosta na razpolago še dve dodatni knjigi:

1. Trstenjak: HOJA ZA ČLOVEKOM
2. V. Kavčič: ZACARANI VRT

Lepo prosimo poverjenike, ki tega še niso storili, da pošljejo čimprej seznam rednih članov in istočasno naj javijo, koliko izvodov mohorjevsk bodo prevzeli v razdeljevanje, da lahko ustrezajo tudi tistim mohorjevim čitateljem, ki se ne čutijo, da bi se vpisali med redne člane, a ki knjige bodo vseno vzeli.

Prav tako naprošamo rojake, ki živijo izven Primorske, v raznih italijanskih mestih in raztreseni po svetu, da naročijo knjige (Mohorjeva pisarna, Riva Piazzutta 18 - 34170 Gorizia). Če bi bilo v kakem kraju kaj več naročnikov, naj nam sporoče isti naslov za vso skupino.

GORISKE MOHORJEVKE V SLEHERNO HISO!

„Pastirček“ št. 2

Na prvi strani najdemo šegavo pesem Ljubke Sorli »Vrabcikova nezgoda«, nato pa sledi nadaljevanje F. Jezove povesti »Kmetija otroka«. Skavt Ivo Jevnikar opiše svojo pot na Triglav, neka skavtinja pa letošnje taborjenje v Logarski dolini. Darina Konc pripoveduje, kako je poteklo potovanje od Ljubljane do Blatnega jezera. Prijeto je mladim bralcem prikazan lik sv. Martina ali Davorina. Pesem tega meseca z odgovarjajočimi notami je »Svetlo sonce se je skrilo« od Antona Martina Slomška. Obširen in pregleden je članek o letošnjih olimpijskih igrah v Mehiki. Samo deklicam je namenjen spis o kvačkanju. Marjan Jevnikar opiše to pot vikinskih ladje ter galeje. Boris, Marko in Jasna se tudi pomenjujejo o olimpijskih igrah, katerim so sledili po televiziji, ter o sobotni oddaji »Canzonissima«. Glede letošnje filmske sezone ugotovljajo, da bo precej revna. Dopisi mladih bralcev so številni, nekateri kar duhoviti in z njimi se zaključuje druga, novembrska številka XXIV. letnika »Pastirček«. V letošnjem šolskem letu bo izšlo še šest števil. Posamezna številka stane 125 lir, letna naročnina pa 1.000 lir.

Martinovanje števerjanske mladine

Ze stara navada je, da priredi mladi rod svoje martinovanje. Tako je tudi letos SKPD »F. B. Sedej« organiziralo v ponedeljek v gostišču pri Tildi na Oslavju letošnje martinovanje, ki je bilo pravi družabni mladinski večer, saj se ga je udeležil ves cvet števerjanske mladine.

Š P O R T

VII. Memorial M. Filej - 1968

Odbojka - razpis tekem. Tekmovanje v odbojki se bo vršilo od 23. novembra dalje. Moštva naj pošljejo dokončne prijave do 19. novembra do 20^h na naslov Polisp. Olimpija, pri Kranner, ul. Favetti 24 - tel. št. 86631. Način tekmovanja bo določen na podlagi števila prijavljenih moštev (dosedaj so verjetne naslednje ekipe: Steverjan, Doberdob, Pevma, Dijaški dom). Zmagovalno moštvo bo prejelo prehodni pokal, igralci pa medalje. V moštvo ne smejo biti več kot štiri tekmovalci včlanjeni v FIPAV. Vpisnina znaša 600 lir (za stroške dvorane).

Namizni tenis - razpis. Ping-pong se bo začel dne 22. novembra ob 20^h v prostorih Katoliškega doma. Tekmovali bodo lahko posamezniki, moški in ženske (razdeljeni v dve kategoriji: Mladinci, letniki 1952 in mlajši); Člani, letniki 1951 in starejši) ter moštva (najmanj 2, največ 4 člani). Prijave je treba poslati do 19. novembra do 20^h na zgoraj omenjeni naslov. Zmagovalno moštvo bo prejelo prehodni pokal in medalje; medalje bodo prejeli tudi prvi trije iz vsake kategorije.

OBVESTILA

Goriško gledališče iz Nove Gorice bo gostovalo na Tržaškem z Goldonijevim veseloigro v dveh dejanjih in petih slikah, govornjeno v narečju »TAST PO SILI« (Un curioso accidente). V nedeljo, 17. novembra ob 20.30 v Bazovici; v torek, 19. novembra ob 20.30 v Skednju; v sredo, 20. novembra ob 20.30 na Opčinah; v četrtek, 21. novembra ob 20.30 v Sv. Križu; v petek, 22. novembra ob 20.30 v Nabrežini; v nedeljo, 24. novembra ob 16^h v Kulturnem domu v Trstu. Za predstave v Kulturnem domu imajo abonenti SG 50% popusta. Prodaja vstopnic eno uro pred pričetkom predstav.

SKPD »F. B. Sedej« - Steverjan vabi na kulturni večer, ki bo v ponedeljek, 18. novembra ob 20.30 na Križišču. G. Vinko Zaletel nam bo pokazal skioptične slike iz Hongkonga.

Učenci, ki so se vpisali na slovensko trgovsko šolo v Gorici, naj se zglasijo v soboto ob 10.30 na enotni srednji šoli v ulici Randaccio za pričetek pouka.

Tretji red bo imel mesečni shod v nedeljo 17. t. m. ob 4^h popoldne pri Sv. Ivanu.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu prireja tudi letos naslednje izpopolnjevalne tečaje za: strojepis, nemščino in srbohrvaščino. Tečajji so namenjeni zlasti za mladino, ki je končala obvezno srednjo šolo in se pripravlja, da vstopi v poklic. Vpisovanje in informacije vsak delavnik od 17. do 19. ure do vključno 15. novembra v Trstu, ul. S. Nicolò, 31/II., telefon 62-972. — Vodstvo tečajev.

Sporod od 17. do 23. nov. 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.00 Matanzosov godalni orkester. 11.15 Malot: »Brez doma«. Dramatiziran roman. Tretji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.30 Faturjeva: »Vilemir«. Dramatizirana povest. 18.30 Obletnica meseca: Bratuž: »Gioacchino Rossini ob stoletnici smrti«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Klasiki lahke glasbe. 20.30 Bednarik: »Pratika«. 22.10 Igra Zagrebški godalni kvartet. 22.25 Zabavna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 12.10 Kalanova: Pomenek s poslušavkami. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Čar glasbenih umetnin. 17.35 Vaše čtivo. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »Santa Maria Maggiore« iz Trsta. 21.05 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. 21.25 Romantične melodije. 22.00 Stuehec: 12 skladb za klavir štiriročno. 22.20 Zabavna glasba.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Kitarist Battisti D'Amario. 12.50 Bednarik: »Pratika«. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Lavrenčičev kvartet. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 19.10 Cankarjeve črtice (8): »Kralj Matjaž«. 19.45 Zbor »V. Vodnik« iz Doline. 20.35 Charpentier: »Louise«, glasbeni roman v 4 dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za 1. stopnjo osnovnih šol. 12.00 Ansambel »50 Fingers... 5 Guitars«. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Viktor Parma«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst. 17.35 Ne vse, toda o vsem. 17.55 Ščepec poezije. 18.30 Radio za 1. stopnjo osnovnih šol. 18.50 Slavnih pevci v tržaških gledališčih. 19.10 Lupinc: »Higiiena in zdravje. 19.15 Prijetne melodije. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Znane melodije. 12.00 Finžgar: »Mina pota«. Tretji del. Predvaja Radijski oder. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Razkuštrane pesmi. 17.35 Moj prosti čas. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 Pisani balončki, rad. tednik za najmlajše. 20.35 Codignola: »Širjenje«. Rad. drama. Prevod J. Komac. 21.35 Douglasov orkester in zbor. 22.00 Folklor v glasbi.

Petek: 11.40 Radio za 2. stopnjo osnovnih šol. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.35 Ne vse, toda o vsem. 17.55 Slovenščina za Slovence. 18.30 Radio za 2. stopnjo osnovnih šol. 18.50 Komorni orkester »S. Osterca« iz Ljubljane. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.50 Koncert operne glasbe. 22.00 Skladbe davnih dob: Renesančne skladbe za lutnjo.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.45 Otrokov pravljčni svet: Andersen: »Vžigalnik«. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.20 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Zbor iz Rupe, ki ga vodi Z. Klanjšček. 19.00 Harmonikar Bonzagni. 19.10 Theuerschuh: Družinski obzorik. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Lovrečič: »Naša gospa«.

Zahvala

Slovenska vzgojna zavoda v Gorici Alojzijevišče in Zavod sv. Družine se zahvalujeta standreškim kmetovalcem za izročene jim pridelke, ki so bili razstavljeni ob priliki zahvalne nedelje 10. novembra v Standrežu.

Apostolstvo molitve v Gorici priredi letošnje zadnje romanje v nedeljo, 24. novembra na Staro goru pri Čedadu. Povratek preko Sp. Barnasa, kjer bodo romarji obiskali grob msgr. Petra Hvalice, preko obmejnega prehoda pri Stupici skozi Kobarid in po soški dolini v Gorico. Prijave sprejema g. fotograf Kleindienst. Odhod s Travnika ob 9^h dopoldne.

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: N. N. 1.000 lir; Velikonja Milka 4.000 lir; F. B. 5.000 lir; Marija Vidmar ob prvi obletnici bratove smrti 5.000 lir; Vanda Jerkič Donati ob obletnici mamine smrti 10.000 lir; F. P. 25.000 lir; Podgora 65.000; Pevma-Oslavje 30.500 lir; Standrež ob priliki zahvalne nedelje: 100 kg krompirja, 100 kg različne zelenjave, 25 kg koruze, dva zaboja jabolk.

Za Alojzijevišče: B. L. 5.000 lir; Marija Vidmar ob prvi obletnici bratove smrti 5.000 lir; N. N. 5.000 lir. — Standrež je ob zahvalnem dnevu daroval okrog 150 kg krompirja in okrog 100 kg razne zelenjave.

Za Katoliški dom: Vanda Jerkič-Donati ob peti obletnici mamine smrti 20.000 lir.

Za Slomškov dom: Padriče 49 1.000, I. B. 1.500, N. N. iz Gropade 2.500; družina Križmančič v spomin na pokojno mamo 5.000, N. N. 300, N. N. 500, Stanko Požar v spomin na pok. Genovefo Stopar 5.000, N. N. 1.000, ob poroki Baldassin Grabijel-Sonja Kalc 9.500, ob 4. obletnici Slomškovega doma: Marija Marc 5.000, Marija Ražem 10.000, Jušta Grgič 1.000, ob krstu Martina Grgič iz Padrič 10.000.

Za Marijanišče na Opčinah: gospa inž. Sosičeva v spomin Milana Senčarja 3.000 lir; mesečni prispevek, N. N. iz Trsta, 1.000 lir; ob desetletnici smrti Maksa Guština družina Guštin 10.000 lir.

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: (v začetku novembra): nabirka »Za naš dom« 10.000 lir, N. N. 10.000 lir, v počastitev spomina mrtvih družina Urdih za Naš dom 2.000 lir, N. N. ob dvajsetletnici smrti mame 5.000 lir, g.a. Hedviga Kandul namesto cvetja na grob pok. Marija Nari 1.500 lir, N. N. 10.000 lir, N. N. 5.000 lir, N. N. 50.000 lir, ostala zbirka 181.065 lir, skupno 274.565 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Rojanu daruje družina Zini 5.000 lir v počastitev pok. Eme Klavora.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

TRŽAŠKA KNJIGARNA

vabi prijatelje in ljubitelje slovenske knjige na

OTVORITEV SVOJIH OBNOVLJENIH IN RAZSIRJENIH PROSTOROV

v ulici sv. Frančiška 20, v soboto dne 16. novembra 1968, od 17. do 19. ure.

Kupim antikvarične knjige, posamič in celotne zbirke, romane in povesti. Knjige morajo biti dobro ohranjene in vezane. Ponudbe knjig z navedbo cene sporočite na naslov: Ciril Turk, 73 Esslingen, Häuserhaldenweg 36, BR-Deutschland.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše ljube mame

Avguštime Kaligarič vd. Slama

ki nas je dne 7. novembra zapustila z vso vdanostjo dobre in pravične matere ter vzgledne žene, hčerki Elda in Majda, zeta Konstantin Cupin in Giovanni Beorchia, vnukinji Marija Kristina in Valentina, sestri Antonija in Valerije, brat Franc in Pepi ter vsi ostali sorodniki, se zahvaljujejo vsem, ki so ji v življenju pomagali; prav tako g. Antonu Surini, udeležencem pogreba, gospe učiteljici in soščlem vnukinje Marije Kristine ter vsem ostalim, ki so z njeni sočustvovali.

Trst, 9. novembra 1968